

<p>Przed- płata: (za egz. nieobow- wiązkow- e) Miesięcz. 0 000 mk. przez pocztę z odno- szeniem 00 000 mk.</p>	<h1 style="margin: 0;">ORĘDOWNIK URZĘDOWY</h1> <h2 style="margin: 0;">powiatów Krotoszyńskiego i Pleszewskiego</h2> <p style="margin: 0;">wychodzi w środy i soboty</p>	<p>Cena ogłoszeń: za wiersz mili- metrowy lub jego miesięc 50 000 mk.</p>
<p>ADMINISTRACJA: ZAKŁAD GRAFICZNY - K. ŻYNY, UL. PLESZEWSKA 1</p> <p>REDAKCJA DZIAŁU URZĘDOWEGO - STAROSTWO W KROTOSZYŃKU - TELEFON 60</p>		

Wybory i mianowania.

Prezes Sadu Okręgowego w Ostrowie zatwierdził p. Stefana Batowskiego nauczyciela w Grębowie na roczną służbę dla obwodu rozjemczego Grębowo.

Krotoszyn, dnia 4. lutego 1924 r.
Starosta, Dr. Dalbor

Rozporządzenie

Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 roku.

w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych określonych w przepisach, karnych, karno administracyjnych i niektórych skarbowych, oraz w przepisach porządkowych i dyscyplinarnych, tudzież w przedmiocie zastosowania złotego (franka złotego) do obliczenia niektórych z tych kwot.

Z powyższego rozporządzenia ogłasza się niniejszem te paragrafy, które odnoszą się do orzecznictwa administracyjnego w b. dzielnicy pruskiej.

§ 1. Kwoty pieniężne ustalone ustawami z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90 poz. 704 Nr. 92 poz. 721 i Nr. 92 poz. 722) oraz rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 22 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109 poz. 585) i z dnia 17 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 135 poz. 112) zmienia się w sposób wskazany w następujących paragrafach, przyjmując zarazem za podstawę obliczenia złoty równy frankowi złotemu dla tych kwot pieniężnych, do których mają zastosowanie art. 1 i 9 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044) i art. 1 cz. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 64.)

I. Zmiany stawek pieniężnych w przepisach ogłoszonych przed 1. I. 20.

Postanowienia dla województw: poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

§ 11. Art. 11 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 721) otrzymuje brzmienie następujące:

„Grzywny (jako środki karne, karno-administracyjne, dyscyplinarne porządkowe, sądowo i administracyjno-egzekucyjne), nawiązki i wynagrodne, granice upoważnień organów władz administracyjnych do zagrożenia grzywnami lub nakładania grzywnień w drodze administracyjnej, tudzież granice upoważnień organów władzy dyscyplinarnej do nakładania grzywnień w drodze dyscyplinarnej (porządkowej) zawarte w ustawach i rozporządzeniach ogłoszonych przed dniem 1 stycznia 1920 r. oznacza się w stosunku do kwoty pierwotnej w ten sposób, że marki niemieckie, marki polskie i złote polskie zastępuje się taką samą liczbą złotych.

Postanowienia powyższe stosują się w szczególności także zamiast przepisów § 1 ust. 3 i § 4 ust. 2, (o ile ten § dotyczy 1 ust. 3.) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109 poz. 585) i odnośnych przepisów rozporządzenia z dnia 17 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 135 poz. 1121).

Przepis części ostatniej § 2 ma odpowiednie zastosowanie

§ 17. W zdaniu 1 ustępu 3 § 1 pruskiej ustawy o wydaniu policyjnych rozporządzeń karnych z powodu wykroczeń z dnia 23 kwietnia 1883 (Zb. Ust. str. 65) wstępuje w miejsce kwoty dotychczasowej kwota trzydziestu złotych.

II. Postanowienia dla wszystkich b. dzielnic w przedmiocie zmiany stawek pieniężnych w przepisach ogłoszonych po dniu 31 grudnia 1919 r.

§ 18. W ustawie o zwalczaniu lichwy wojennej z dnia 2 lipca 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 440) w brzmieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69 poz. 618) najniższe i najwyższe granice grzywnień zmienia się w ten sposób, że w miejsce kwot pierwotnych ustalonych ustawami z dnia 2 lipca 1920 r. i 5 sierpnia 1922 r. wstępuje taka liczba złotych, jaka wypadnie z podziału tych kwot przez stotkę pieniężną, od których zawista kwalifikacja czynu podwyższa się w walucie markowej dwa tysiące razy w stosunku do kwot pierwotnych, ustalonych powyższymi ustawami.

§ 19. Najniższe i najwyższe granice grzywnień (kar pieniężnych) i grzywny oznaczone kwotą stałą, oraz granice grzywnień, od których zawista kwalifikacja przestępstwa, właściwość sądu, lub upoważnienie sądów do wydawania nakazów karnych (osądów), przewidziane w innych przepisach karno sądowych, obowiązujących w jakiegokolwiek dzielnicy, a ogłoszonych po 31 grudnia 1919 r. ustala się w ten sposób, że w miejsce kwot pierwotnych lub podwyższonych przepisem szczególnym (§ 25) wstępuje taka liczba złotych, jaka wypadnie z podziału tych kwot marek polskich:

- a) w przepisach ogłoszonych w r. 1920 przez sto;
- b) w przepisach ogłoszonych w r. 1921 przez dwieście;
- c) w przepisach ogłoszonych w r. 1922 przez pięćset;
- d) w przepisach ogłoszonych w r. 1923 przez dwa tysiące.

Marki niemieckie przelicza się na złote na tych samych zasadach; złote polskie i franki zastępuje się taką samą ilością złotych (§ 27)

Przepis części ostatniej § 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 20. Kwoty pieniężne, wyrażające granice wartości przedmiotu, lub wysokości szkody, albo nieprawnej korzyści (zysku), od których zawista kwalifikacja czynu lub właściwość sądu, przewidziane w przepisach karno sądowych, obowiązujących w jakiegokolwiek dzielnicy, a ogłoszonych po 31 grudnia 1919 r. podwyższa się w stosunku do kwot pierwotnych lub podwyższonych przepisem szczególnym (§ 25) jak następuje:

- a) w przepisach ogłosz. w r. 1920 dziesięć tysięcy razy;
- b) w przepisach ogłosz. w r. 1921 pięć tysięcy razy;
- c) w przepisach ogłoszonych w r. 1922 dwa tysiące razy;
- d) w przepisach ogłoszonych w r. 1923 pięćset razy.

Jeśli w pewnym przepisie kwotę pieniężną wyrażono tylko w markach niemieckich, należy je zastąpić taką samą ilością marek polskich, jeśli zaś ją wyrażono w złotych polskich, podwójną ilością marek pol-

skich, a następnie zastosować podwyżkę wskazaną niniejszym paragrafem.

§ 21. W art. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1923 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 76. poz. 595) w miejsce kwoty 3000 mk. „podwyższonej rozporządzeniami z dnia 22 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109. poz. 858) i z dnia 17 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 135. poz. 1121) do kwoty 500 000 marek, wstępuję kwota „1 złoty” a w art. 2 tej ustawy w miejsce kwot „30 000 mkp.” podwyższonych powyższymi rozporządzeniami do 500 000 marek, wstępuję kwota „10 złotych”, zaś w miejsce kwoty 7500 mk., podwyższonej do 500 000 mk., kwota „5 złotych”; wreszcie w art. 3 tej ustawy oznaczoną tam kwotę „50 000 marek” podwyższoną powyższymi rozporządzeniami do 500 000 marek, zastępuje się kwotą „10 złotych” a kwotę „50 000 marek” podwyższoną do 15 000 000 marek kwotą „30 złotych”.

§ 22. Postanowienie § 18, 19 i 20 stosuje się odpowiednio do postanowień karnych, których przekroczenie przekazane jest orzecznictwu władz administracyjnych (§§ 23, 24.) a nieobjętych paragrafem poprzednim.

To samo stosuje się odpowiednio do wykroczeń porządkowych i dyscyplinarnych.

W województwach: poznańskim i pomorskim i górnośląskiej części Województwa Śląskiego § 19 i 20 stosują się odpowiednio odnośnie do oznaczonych w nich okresów czasu do grzywni i innych przedmiotów wymienionych w § 11 niniejszego rozporządzenia.

III. Zakres zastosowania postanowień zawartych w rozdziałach I. i II.

§ 23. O ile niniejsze rozporządzenie dotyczy postanowień, których przekroczenie przekazane jest orzecznictwu władz administracyjnych, obejmuje ono także te postanowienia, których przekroczenie choćby nie włącznie należy do orzecznictwa tych władz.

§ 25. Jeśli kwota pieniężna przewidziana w pewnym przepisie została zmieniona późniejszym przepisem szczególnym, należy za podstawę zastosowania przeliczenia przyjąć kwotę ustanowioną w późniejszym przepisie i czas jego ogłoszenia, o ile z poszczególnych postanowień niniejszego rozporządzenia nie wynika, że za podstawę zastosowania zmiany należy przyjąć przepis pierwotny lub wogóle wcześniejszy.

§ 26. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do postanowień, co do których przepis szczególne przyznają upoważnienie wprowadzenia zmian w kwotach pieniężnych innej władzy, niż Rada Ministrów.

IV. Szczegółowe postanowienia o zastosowaniu złotego do wymierzania grzywni oraz do przeliczania grzywni zaległych i bieżących, tudzież postanowienia przejściowe i końcowe.

§ 27. Złoty jest równy frankowi złotemu (art. 2. i 3. ust. z dnia 6 grudnia 1923 r. i art. 2 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r.)

W wyrokach, decyzjach i innych orzeczeniach, skazujących na grzywny (kary pieniężne), sądy i władze administracyjne będą je oznaczały wyłącznie w złotych. To samo stosuje się w Województwach: poznańskim i pomorskim i górnośląskiej części Województwa Śląskiego do przyznanej nawiązki i wynagrodnego (§ 11).

W razie zezwolenia na spłatę grzywny ratami należy za podstawę oznaczenia spłat ratalnych przyjąć złote lub ich części.

§ 28. Grzywny (kary pieniężne) wyrażone w złotych, nie mniej oznaczone w nich kaucje kasacyjne

i nawiązki (§ 2 cz. 3. ust. 2 i 4) będą płacone w markach polskich według wartości franka złotego w dniu uiszczenia. To samo stosuje się odpowiednio do nawiązek i wynagrodnego (§§ 27 i 11).

Jeśli z przeliczenia należnej sumy złotych na marki polskie, dokonane przy wpłacie należności, wyniknie suma marek polskich niepodzielna przez dziesięć tysięcy, a zarazem cztery ostatnie cyfry tworzą liczbę 5 000 lub więcej, to zaokrąglą się ją wwyż do kwoty podzielnej przez dziesięć tysięcy; jeśli ostatnie cztery cyfry tworzą liczbę niższą niż 5 000 to cyfry te zastępuje się zerami.

§ 29. Grzywny (kary pieniężne) orzeczone w markach polskich, które były wykonalne przed dniem 1-go stycznia 1924 r., a do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie zostały uiszczone, należy przeliczyć na złote wedle wartości franka złotego w dniu 1 stycznia 1924 r.

Grzywny (kary pieniężne) nieuiszczone do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a nałożone w markach polskich orzeczeniami które przed dniem 1 stycznia 1924 r. nie stały się wykonalnymi lub orzeczeniami wydanymi po 31 grudnia 1923 roku, należy o ile nie ma zastosowania przepis § 31 L. 1 lub § 32 — przeliczyć na złote według wartości franka złotego w dniu, w którym orzeczenie stało się wykonalnym.

Postanowienia powyższe stosują się odpowiednio do niespłaconej części grzywny (kary pieniężnej).

Jeżeli przy przeliczeniu według powyższych przepisów wyniknie kwota złotych więcej niż o jednym miejscu dziesiętnym, a zarazem setne części franka złotego wynoszą 5 lub więcej zaokrąglą się je w wwyż do pełnej dziesiątej części złotego, w przeciwnym razie setne i dalsze części złotego opuszczają się; uwzględnia się jednak, jeśli one są jednym wynikiem przeliczenia.

Do uiszczenia grzywni (kar pieniężnych) przeliczonych według niniejszego paragrafu stosuje się odpowiednio postanowienia § 28 z tą zmianą, że uwzględnia się też kwoty poniżej 5 000 marek polskich.

§ 30. Wykonanie czynności przerahowania wskazanych w §§ 28 i 29 należy do władz (organów) powołanych do wykonania kary, względnie do poboru kaucji kasacyjnej lub nawiązki.

§ 31. Postanowienia niniejszego rozporządzenia w przedmiocie zmiany stawek pieniężnych nie stosują się do przestępstw, popełnionych przed jego wejściem w życie.

§ 32. Jeśli na obszarze województw: poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części Województwa Śląskiego wydano w pierwszej instancji po 31 stycznia 1924 r. wyrok, uchwałę, mandat karny lub inne orzeczenia z powodu przestępstwa popełnionego przed 1 lutego 1924 r., należy w nich wypowiedzieć, jakiej liczbie złotych odpowiada grzywna orzeczona w markach polskich, przyjmując za podstawę wartość franka złotego w dniu wydania orzeczenia, a jeśli rodzaj lub wymiar kary w wyższej instancji zmieniono, wartość franka złotego w dniu wydania orzeczenia w wyższej instancji (np. . . . skazuje . . . na grzywnę w kwocie X marek polskich, co w dniu dzisiejszym odpowiada Y złotym).

To samo stosuje się odpowiednio do nawiązek i wynagrodnego (§§ 27, 11.)

Części ostatnia i poprzednia § 29 mają odpowiednie zastosowanie.

§ 33. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Skarbu oraz innym właściwym Ministrom.

§ 34. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1924 r.

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:

W. Grabski.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Soltan.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu z dnia 25 stycznia 1924 r. w przedmiocie przesunięcia terminu do składania zeznań o majątku oraz terminu do składania spisu płatników przez zarządy gmin z art. 25 i art. 27. ustawy z 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym. Na podstawie części drugiej art. 67 ustawy z dnia

11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 746) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin do składania zeznań o majątku przez wszystkie osoby obowiązane do opłacenia podatku majątkowego, wyznaczony art. 25 ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 746) przesuwa się do dnia 15 lutego 1924 r.

§ 2. Termin do składania spisu płatników (art. 24 ustawy) wraz z dołączeniem do nich zeznaniami (art. 25 ustawy) przez zarządy gminne wyznaczone art. 27. powołanej ustawy, przesuwa się do końca lutego 1924.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

W. Grabski.

Sprawy polskie

JARCE PIORUNU.

Kraków, 6. 2. „Nowa Reforma” donosi: Podczas dzisiejszej burzy piorun uderzył w Wieżę Mariacką. Piorun wpadł do izdebki strażnika, który w tej chwili spożywał śniadanie. Od pioruna został uszkodzony telefon i gazomierz, które znajdowały się piętro niżej. Ponadto zniszczona została rura gazowa, po której piorun spłynął do ziemi.

NOWE ZNACZKI POCZTOWE.

Warszawa, 6. 2. Gen. Dyrekcja poczty i telegrafów wydała nowe znaczki opłat pocztowych w wartości 20, 30, 50, 100, 200 i 300 tysięcy marek. W dniach najbliższych zostaną wydane znaczki po 500 tysięcy, 1 milion i 2 miliony marek polskich.

WALORYZACJA

PODATKU OD ZWIERZĄT DOMOWYCH.

Zostało podpisane rozporządzenie ministrów skarbu, rolnictwa oraz z handlu w przedmiocie waloryzowania stawek do podatku procentowego od zwierząt domowych. Stawki wynoszą: norma szacunkowa: 1. buhaję, krowy i woły 400 fr. zł. 2% = 8 fr. zł., 2. j. łowinik 200 fr. zł. 2% = 4 fr. zł., 3. cielęta 50 fr. zł. 1% = 0,50 fr. zł., 4. owce i kozy 40 fr. zł. 1% = 0,40 fr. zł., 5. jagnięta 10 fr. zł. 1% = 0,10 fr. zł., 6. świnię 300 fr. zł. 2% = 6 fr. zł.

OTWARCIE SZKOŁY LOTNICZEJ w POZNANIU.

Dnia 1-go b. m. wieczorem w gmachu Państwowej Szkoły Budowy Maszyn w Poznaniu odbyło się uroczyste otwarcie pierwszej Szkoły Lotniczej w Poznaniu, zorganizowanej staraniem Polskiego Tow. Lotniczego i koncesjonowanej przez Min. Kol. Żel. Kurs szkoły dzieli się na teoretyczny i praktyczny. Wykłady odbywać się będą w godz. wieczornych. Po przemówieniach organizatorów Prezesa Sław. inżynierów i Architektów p. Łebńskiego, pułk. rez. Syrokomli Syrokomskiego, dowódcy Okręgu gen. Raszeńskiego, powołenia nowej szkole zyczeli również przybyli z Warszawy podpułk. lotników Rajski w imieniu Min. Spraw Wojsk. i inż. Szwajcer w imieniu Ligi Obrony Powietrznej. Związek Lotników zaczyna jednocześnie wydawać swój oficjalny organ, dwutygodnik „Lotnik”. Pierwszy numer wyjdzie w połowę lutego.

Wiadomości pozamiejscowe

Poznań. Tragiczny wypadek z wynikiem śmiertelnym zdarzył się w sobotę w mieszkaniu niejakiej Marii Pukacz, zamieszkałej przy ul. Polnej 3. Mieszkający u niej jako sublokator podchorąży Woźniak, wróciwszy około godziny 10 do domu, wyłożył na stół swój brzoźnik, by wyjąć z niego magazyn. Następnie zaglądał jeszcze do rewolweru by przekonać się, czy

nie pozostała w nim kula. W tym czasie weszła do pokoju gospodyni domu, gdy nagle padł strzał i ugodził ją śmiertelnie w żywot. Ranną przewieziono do szpitala, gdzie wkrótce wyciągnął ducha. Zmarła liczyła lat 45.

— (Śmieć na obcej ziemi.) Z policji dowiadujemy się: W dniu 24 października ub. r. znaleziono w lasku około Soimnes pod Brukselą zwłoki młodej kobiety, przystojnie ubranej, bransoletki z raną w głowie od postrzału rewolwerowego. — Około tego samego czasu znaleziono w lesie pod Charlois w Belgii zwłoki mężczyzny w średnim wieku, wzrostu 1,65 m. Wysego, w granatowym ubraniu, również zastrzelonego rewolwerem. Ponieważ poszukiwania tamtejszych władz śledczych nie dały żadnych wyników, przypuszcza się, iż obaj zamordowani są w tej okolicy nieznanymi i prawdopodobnie pochodzą z kół emigracyjnych. Fotografie zwłok można obejrzeć w oddziale śledczym Policji Państwowej, pl. Wolności.

— (Amator cudzych kóz.) W ostatnich czasach zachodziły częste wypadki kradzieży kóz, własności przeważnie mniej zamożnych ludzi. Obecnie wysłędzono złodzieja w osobie bezdomnego rzeźnika Jana Jaworskiego, który miał swoją kryjówkę na Winiarach i tam kradziono kozy dobijał. Aresztowany przyznał się do wykradzenia kóz w 5 przypadkach. Ile tych przypadków było w ogólności, wykazać niewątpliwie dalsze dochodzenia śledcze.

Poznań. (Za napad zbrojecki.) IV. Iżba karna Sądu Okręgowego rozpatrywała onegdaj sprawę Jana Płotkowiaka, Kazimierza Klawego i Kazimierza Trawńskiego, wszystkich z Poznania, oskarżonych o usiłowaną rozbój.

W końcu września wspólnie z czwartym, niewysłędzonym dotąd osobnikiem, postanowili wykonać napad rabunkowy na zagrodę p. Ludwiczaka w Sucharzewie pow. Śrem. Noc przed wykonaniem tego czynu spędzili w pobliżu, w stogu. Rano przylądził się do nich czwarty, nieznaną sprawcą, który pod pozorem uproszenia chleba poszedł do mieszkania Ludwiczaka, by się przekonać, czy L. i komornicy wyjechali do kościoła. Po powrocie oznajmił im, że do kościoła nie jechali. Po naradzie oskarżeni udali się do lasu i tam przepędzili cały dzień. Około godz. 9 wieczorem udali się wszyscy czterej pod dom L. i zaczęli działać. Czwarty niewysłędzony osobnik, wpadłszy przez okno do kuchni, pochwylił żonę L. i zaczął ją dusić, ta jednak wyrwała mu się i pobięta do męża; równocześnie zaś kłęcząc-y na oknie Klawe oddał dwa strzały z rewolweru. Na krzyk żony L. leżący już w łóżku, wy-

Kurs franka waloryzacyjnego
9. 2. 1924 r. = 1 800 000,— mk.

biegł do sieni z kijem w rękę i tu za drzwiami sportrzął Płotkowiaka z rozwolwem. Pl. strzelił, nie trafiwszy nikogo. Trawiński dawszy również jeden strzał, udał się do Poznania, dokąd za nim pobiegli wszyscy uczestnicy napadu. Na podstawie powyższego uznał sąd winę oskarżonych za dostatecznie udowodnioną i zasądził Płotkowiaka na półtora roku więzienia, Klawego na dwa lata ciężkiego więzienia, Trawińskiego na rok ciężkiego więzienia i na ponoszenie kosztów postępowania karnego.

— (Za podpalenie.) Na ławie oskarżonych przez VI. Izbę karną zasiadł robotnik Józef Sobkowiak, oskarżony o zbrodnię podpalenia. — W nocy z 2 na 3 września 1923 r. sponąła w Lubomirku stodoła Ryszarda Lehmana wraz z zapasami płodów rolnych oraz sprzętów gospodarczych. Jak L. stwierdził, został ogień podłożony, gdyż w murze zostały w dwóch miejscach wyjęte cegły przez które to otwory został ogień wniecony. Oprócz tego stwierdził na miejscu ślady stóp ludzkich, co mogł dzięki temu, że tej nocy spał nad deszcz i ziemia była rozmokła. Policja zrobiła ze śladu odcisk z gipsu i idąc za śladem doszła do Małej Krępy do domostwa oskarżonego. Tam znaleziono pod łóżkiem parę butów obłożonych i stwierdzono, że odcisk tych butów zupełnie się zgadzały z temi śladami. Obciążającą była dla oskarżonego także ta okoliczność, że Lehmann przychwycił go w r. 1921 na kłusownictwie i wtedy odgrażał mu się oskarżony, że go popamięta. Oskarżony do winy się nie przyznał, twierdząc, że w tej nocy spał razem z bratem w jednym pokoju, zaprzeczając również, że się miał odgrażać Lehmanowi. Sąd jednak na podstawie powyższych faktów skazał Sobkowiaka za zbrodnię podpalenia na 2 lata ciężkiego więzienia.

Łódź. (Groźny pożar) W poniedziałek o godz. 1.50 wybuchł wielki pożar przy ul. Rozwadowskiej 38, który wywalał olbrzymie żanipokojenie w mieście. Pożar w mgnieniu oka ogarnął całe trzecie piętro 4-ro piętrowego domu mieszkaniowego, wskutek czego 4 piętro zostało zupełnie odcięte. Na ratunek podeszły wszystkie oddziały straży ochotniczej pożarnej w Łodzi. Cała akcja zmierzała przede wszystkim w kierunku uratowania mieszkańców 4 piętra, z których 2 zaledwie doznali poparzenia. 2 strażaków natomiast, którzy z bohaterką odwagą spieszyli na ratunek nieszczęśliwych lokatorów zostało poparzonych śmiertelnie.

— Piękny przykład cukierników łódzkich) Właściciele łódzkich cukierni zgłosili się onegdaj do miejscowego oddziału walki z lichwą przy komisariacie rządu i przedłożyli nowy dobrowolnie obniżony cennik, obowiązujący od wczoraj w cukierniach i restauracjach

łódzkich. Według niego ceny napojów i wyrobów cukierniczych obniżone zostały o 15—20 procent. Znaczący również należy, że jedna z restauracji łódzkich, mianowicie „Teatralna” obniżyła ceny potraw tak znacznie, że zniwoleni tem właściciele innych restauracji zaczęli w dalszym ciągu obniżać ceny dań w swych zakładach.

Kraków. (Tragiczny wypadek koncyp. adwok.) Jak już donosiliśmy, w czasie ostatniej odwilży spadł kawałek lodu z dachu domu przy ul. Sławostowskiej i uderzył tak silnie w głowę jakiegoś mężczyzny, że ten padł bez przytomności na ziemię. U rannego skonstatawali lekarze wstrząs mózgu. Jak się okazało ofiarą wypadku padł Dr. Ignacy Drobner, koncypient adwokacki, który w kilkanaście godzin zmarł. Na rodzinie zmarłego ciąży jakieś fatum, gdyż kilku członków rodziny postradało życie wskutek tragicznych wypadków. Ojciec zmarłego rok temu uderzony dyszlem woza na ul. Krakowskiej zmarł z odniesionych kontuzji, zaś matka wskutek zadławienia ością ryby umarła przed kilku laty.

— (Wolał zostawić 3 000 dolarów niż własną osobę.) W kawiarni Grand Hotel w Krakowie została przeprowadzona dłuższa rewizja. Wśród obecnych na sali posiadaczy obcych walut zaparował popoeh.

Jeden z nich pozostawił płaszczy i teczkę, zawierającą 3 000 dolarów, sam zaś zbiegł. W teczce znajdowała się legitymacja z fotografią.

Policja obecnie poszukuje właściciela dolarów. Nadto znaleziono znaczniejszą ilość koron czeskich, ukrytych za kaloryferem.

Rozmaitości

Spadek cen. W związku z dalszą zniżką cen maki Wydział Zaopatrywania miasta Warszawy obniżył począwszy od dnia dzisiejszego detaliczną cenę chleba miejskiego. Wczorajszy dzień na rynku miejskim wykazał dalsze zatanowanie drożyzny.

Na rynku trzody chlewnej podaż była znacznie wzmożona. Cena żywej wagi 1 kg. utrzymana została na 3 200 000 marek polskich. Na rynku mięsa wołowego i cielęcego tendencja zniżkowa ustala się.

Urząd Walki z Lichwą przedsięwziął w związku z opornem stanowiskiem restauratorów co do obniżenia cen obiadów urządowych masowe rewizje w restauracjach warszawskich. Rewizje te przynoszą każdego dnia po kilkanaście protokółów o pobieranie nadmiernych cen.

Pogrzeb Wilsona.

Pogrzeb Wilsona był jak najbardziej skromny. W czasie chowania zwłok w podziemiach katedry obecna była tylko rodzina zmarłego.

Inteligentka

Wdowa bezużycna, znająca gospodarstwo domowe, (kuchnią rosyjską) również szyć

poszukuje posady

jako wyręczycielka pani domu, także u starszego samotnego pana lub księdza najchętniej na wsi, lecz nie koniecznie. Piśmienne zgłoszenia uprasza się spieszyć do eksped. Orędownika.

Introligatornia

polca się

do wykonywania wszelkich prac w zakresie introligatorstwa wchodzących

Zakład Graficzny

Leona Goldbeka w Koźminie (Wlkp.)

Wizytówki

wykonuje jaknajszyciej po cenach umiarowanych

Zakład Graficzny

Koźmin

właśc. Leon Goldbek